

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica a doua din marele post.

Sf. Evang. d. Marcu, 2, 1-12.

Și după câteva zile, iarăși a intrat în Capernaum, și s'a auzit că este în casă, și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai puteau încăpea nici la ușă, și le grăia lor cuvânt.

Și au venit la el aducând un slăbănog, pe care l' duceau patru.

Și neputându-se apropia de el pentru popor, au descoperit casa, unde era, și făcând o deschizătură, au slobozit patul, în care zăcea slăbănogul.

Iară Isus văzând credința lor, a zis slăbănogului: „fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.“

Și erau acolo unii din cărturari sezând și cugetând întru inimile sale: „ce grăeste aceasta așa hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?“

Și îndată cunoscând Isus cu spiritul său, că așa cugetă aceia întru sine, a zis lor: „ce cugetați acestea întru inimile voastre?“

Ce este mai lesne a zice slăbănogului: iartă-ți se ție păcatele, au a zice: școală și ia patul tău și umblă?

Ci ca să știți, că are Fiul omului putere a ierta păcatele, pe pământ (a zis slăbănogului): ție zic: școală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta.“

Și s'a sculat îndată, și luându-și patul a ieșit înaintea tuturor, încât se mirau toți, și laudau pe Dumnezeu, zicând: „nici odată nu am văzut ca aceasta.“

Din patimile Mântuitorului.

În preajma patimilor, Isus invită pe învățăceii săi la cina cea de pe urmă. Eceasta *cina cea de Taină*, când pe cei de față â-i împărtășeste cu sfântul său trup și preacuratul său sânge. La sfârșitul cinei, Isus împreună cu învățăceii săi merge „în satul ce se cheamă Ghetsemani, și a zis ucenicilor: „ședeți aici până voi merge să mă rog acolo“. Și luând pe Petru și pe cei doi feciori ai lui Zevedeu a început a se întrista foarte și a se măhni. Atunci a zis lor Isus: întristat este sufletul meu până la moarte: rămâneți aicea cu nime și priveghiați. Și mergând puțin, a căzut pe fața sa, rugându-se și zicând: „Parintele meu, de este cu puțință, treacă dela mine păharul acesta, însă nu precum voi eu, ci pe cum tu“. (Mat. 26, 35—39). „Și s'a arătat lui îngerul din cer, întărindu-l. Și fiind în luptă, mai cu deadinsul se ruga. Și sudoarea lui s'a făcut ca picăturile de sânge, cari pică pe pământ. Și sculându-se dela rugăciune și venind la ucenici, i-a aflat dormind de întristare. Și le-a

zis lor: ce dormiți? Sculativă și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită. Iară încă grăind el, iată gloata și cel ce se chiamă Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Isus, ca să-l sărute. (Luc. 22, 43—47). Și prinzând pe El cei ce au venit asupra lui „l'au dus și l'au legat în casa arhiereului.” (Luc. 22, 54).

Hristos, acest Adam al doilea, a venit pe aceasta lume, ca să facă destul pentru păcatul lui Adam celui dintâi. În grădina raiului s'a făcut acel păcat strămoșesc, în aceea grădină a adus Adam osănda veșnică asupra întregului neam omnesc: chiar pentru aceasta Isus în grădină a voit să înceapă munca răscumpărării, cu scopul, că acolo unde s'a început boala și moartea, acolo să-și ia începutul și vindecarea împreună cu viață.

Rugămintea lui Hristos! „Părintele meu, de este cu puțință, trecă delă mine păharul acesta, însă nu pe cum voiu eu, ci pe cum tu” sfântul Rupert o tâlcuiește așa: „Firea ominească, după rânduială naturii s'a temut și îngrozit de păharul amar al morții, și sufletul în urma iubirei firești cătră trup ar fi dorit să remână împreună cu acesta. Inșă firea dumnezeiască numai aceea o-a ținut în vedere ce a fost necesar și de lipsă pentru mântuirea omenimei, de aceea firea ominească alui Hristos s'a supus voinței firei dumnezeiești”.

Muntele măzlinelor se află în depărtare cam de $\frac{1}{4}$ de ceas spre răsărit delă orașul Ierusalim. Având înălțime de 3000 coți se pare a stăpâni toate dealurile acestui ținut. Din vârful lui (de unde Isus s'a rădicat spre cer) se deschide o priveliște înălțătoare spre Ierusalim și până la marea mediterană, de alta parte spre

munții Galileii și marea moartă ba încă și mai departe până unde din șirul de dealuri se rădica frumosul deal Nebo, de pe a cărui vârf a privit Moise spre țara făgăduinții; spre miază noapte se întind munții Efraim până spre mijlocul Samariei; spre miazăzi găsim ținutul Viflaimului. Urcând sfântul deal, ce gânduri înălțătoare cuprind sufletul călătorului, ce amintiri scumpe a trecutului și ce nădejde evlavnică a viitorului!

(Va urma).

Crucea făcătoare de minuni din Limpias.

Traducere de P- Bîrlea

(Urmare.)

Pelerinagele.

Vestea ca fulgerul a pătruns, mulți clătinău cu indoială din cap. Alții radeau ironic. În 12 April doi domni au venit în biserica din Limpias, ca personal să se convingă despre minune. Unul era un om cu mare știință celalalt comerciant. S'au dus până la treptele altarului. Vorbeau despre halucinație iluzie, sugestie.

Dintr'odată comerciantul se întoarce către tovarășii său zicând: „*Hristos intra'devăr î-și mișcă ochii.*” În momentul următor și celalalt cade în genunchii, zicând: „*Isuse îndură-te!.. Nu mă pedepsi!.. Nam crezut!.. Dar acuma cred!..*” Deci și el a văzut minunea!..

Și a pornit alaiul. Alții l'au văzut lăcrămând pe Hristos, îl vedeau cum curgea sângele pe tâmplă... Alții vedeau cum gura lui spumegă, pieptul cum se ridică, capul îl mișcă.

Cu alte cuvinte minunile ultime al agoniei lui Hristos sunt acelea, ca-

rii din când in când, din zi in zi se repețesc.

D. Migueli raportează că zilnic 3-4000 oameni vin în Limpias. Pelerinii vin și din Paris, dela Lurd. Conzultatul din Statele-Unite se interesează, și anunță pelerinii americani. Aproape 120.000 oameni au cercetat biserica. Asemenea și in anul prezent.

Au venit regele din Spania, regina familia. Tot mereu vin episcopi, nobili, preoți, călugări, profesori de universitate, filozofi, comercianți, credincioși, necredincioși, cu un cuvânt din toată pătura popoarelor. In biserica e așezată o carte. Într'aceasta carte cu obligavitatea jurământului s'au însămnat numele acelora, carii au văzut minunea. Azi mai mulți decât 5000 de martori avem, cari au văzut agonia lui Hristos.

Mărturiile martorilor oculari.

Prima întâmplare extraordinară!

Inainte de 30 Martie 1919 o mișcare specială au observat un frate din claustru în biserica din Limpias. Cuvintele călugărului P.³Lopezzo sunt următoarele: „Cu câțva ani înainte am condus în biserica din Limpias fire electrice. Din aceasta pricină m'am urcat pe scară. Capul meu era de o jumătate metru depărtare de crucea lui Hristos. Am lucrat cu firul electric și n'am văzut minica pe cruce.

Odată însă mă uit acolo spre mare mirarea mea *ochi lui Hristos se închid*. Mai multe minute am văzut mișcarea aceasta că n'am putut dubita. Tot mă uitam la Hristos însă ochii tot închiși erau. Dela o vreme nervii mei au slăbit, puterea mau părăsit. *Am amețit*.

De pe scară am căzut jos. Lovitura ce am primit au fost grozavă.

Durerea aceasta s'au mai mărit cu simțul că am văzut *pe Hristos murind*.

Când m'am trezit m'am aflat singur în biserică. Am mers acasă, am spus la mai marii mei. Mai marii mei mi-au dat sfatul să tac, că da de *numai am visat*. In cea zi când am mers la biserică ochii lui Hristos *au fost deschiși*.

(Vă urma)

Cvitam cu mulțumită următoarele abonamente intrate: Parochia Berbești 100 lei, Danci Gh. curator Iapa 300 lei.

Cătră reștanțieri. Având să facem socoteala cheltuielilor, rugăm pe cetitorii nostri remași în restanță cu plata abonamentului, să binevoiască a-și achita fără amânare datoria fața de organul nostru. Publicăm pe rând abonamentele intrate și pentru a po- tea face socoteală curată vom fi nevoiți a publica și numele acelora, cari încă și azi au ramas inapoi cu plata datorita pentru „Dumineca“.

Administrațiunea.

C. P. Gerasim cel dela Iordan (4 Martie.) a fost călugăr, locuind mai întâii in casa sa din Lycia, mai târziu s'a dus in Palestina. In timpul acela se lățise eresul lui Eutychie, care zicea ca in Isus este numai o fire, adică numai cea dumnezeasca. Sf. Gerasim la inceput a crezut lui Eutychie dar după aceea fiind deșteptat, pentru credința lui deșeartă a ținut de buna voe cea mai aspra penitență. Fiind că a dus o vieță sfântă și fiindcă era și bărbat învățat, s'a dus mulți la dânsul ca să invețe de la dânsul și să se perfecționeze in virtuțile creștinești.

Drept acea Sf. Gerasim in apro-

pierea Iordanului a făcut o colonie de eremiți, zidind 70 de camere pentru aceia, cari au voit să se retragă din lumea cea profana. Acești eremiți-călugări-erai obligați la tăcere, măncarea lor era numai pâine și prune, iar băutura numai apă. Sâmbăta și în duminică se coadunau și se rugau laolaltă, când le era iertat a mânca și puțină fiertură. În camerele lor n'a fost iertat nici când să facă foc și se culcau numai pe o rogojină, iar sf. Gerasim ia întrecut pe toți în privighiare, rugăciuni și post.

Din viața Sf. Gerasim s'a însemnat, că mergând dânsul odată prin pustie s'a întâlnit cu un leu, care urla de durere și ținând un picior ridicat îl întindea către Gerasim.

Sfântul luând seama, cumcă leul va fi având ceva cu piciorul a cercat și a aflat cumcă în talpa leului sa băgat un spin mare și ca deja piciorul se infla, a scos deci spinul, a spălat rana, și a pornit mai departe pe calea sa. Dar ce se vezi, leul l'a urmat și nu s'a lăsat de dânsul nici în mănăstire, ci a rămas în continuu lângă Sf. Gerasim. Acel leu s'a îmbălzit într'atâta, încât facea și unele servicii la mănăstire și era ascultător

ca un câine fidel, Leul mergea cu vitele mănăstirii le păștea și le păzea ca un păstor.

După aceasta peste cinci ani în 5 Martie 475 S. Gerasim a repauzat și s'a îngropat, leul lui fidel chiar atunci n'a fost de față. Peste câteva zile sosind leul, a cercat pre binefăcătorul său, dar neaflându-l nu a voit nici a mânca, deci un călugăr l'a dus la mormântul Sfântului, unde văzind că călugărul ingenunchie, se roagă și plânge, s'a culcat și leul pre mormânt și a perit acolo.

Iată o fiară sălbatică arată iubire și alipire către binefăcătorul său și oare noi se nu facem aceasta către binefăcătorul cel mai mare a tuturor oamenilor, către Isus Hristos, care a scos din inimile noastre spinul păcatelor și ne-a mântuit de chinurile veșnice?

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

27 Februarie — 6 Martie 1926.

28. Dumineca 2 din Post (Ev. d. Marcu 2, 1—12) C. P. Vasile.

1. Luni. Cuv. Mart. Edochia † 114 d. Hr.

2. Marți. M. Teodot † 324.

3. Miercuri. Mm. Eutropie, Cleon.

4. Joi. C. P. Gerasim † 475.

5. Vineri. M. Conon † 251.

6. Sâmbăta. SS. 42 M. din Amoreia.